

# Ucenicia și rugăciunea

**Textul de memorat:** „Și Mă rog nu numai pentru ei, ci și pentru cei ce vor crede în Mine prin cuvântul lor. Mă rog ca toți să fie una, cum Tu, Tată, ești în Mine și Eu în Tine, ca și ei să fie una în Noi, pentru ca lumea să creadă că Tu M-ai trimis.” (Ioan 17:20,21)

Cel mai important lucru pe care îl putem face pentru sufletele pe care căutăm să le aducem la Hristos este să ne rugăm pentru ele. Rugăciunea este esențială pentru viața creștinului și îndeosebi pentru formarea de ucenici. Ce schimbări impresionante s-ar produce dacă rugăciunea constantă și fierbinte ar fi în centrul metodologiei noastre de formare și păstrare a ucenicilor!

„Lucrătorii să se prindă cu putere de făgăduințele lui Dumnezeu și să spună: «Tu ai promis: 'Cereți și vi se va da.' Eu vreau ca acest suflet să se convertească, să vină la Domnul Isus Hristos.» Solicitați rugăciune pentru sufletele cu care lucrați; prezentați-le înaintea bisericii ca subiecte speciale de rugăciune. [...] Alegeți un suflet și apoi altul, căutând zilnic călăuzirea lui Dumnezeu, punând totul înaintea Lui în rugăciune stăruitoare și lucrând cu înțelepciune divină.” – E. G. White, *Lucrarea misionară medicală*, p. 244, 245

---

## Un proiect pentru inima ta

*De meditat:* Nu uita! Bunătatea dă valoare faptei.

„Noi trebuie să dăruim în sinceritate, nu pentru a face paradă de faptele noastre bune, ci din milă și dragoste față de cei aflați în suferință. Sinceritatea scopului și adevărata **bunătate** a inimii au preț în ochii Cerului. Sufletul sincer în iubirea sa, cu inima întregă în devoțiunea sa, este privit de Dumnezeu ca fiind mai de preț decât mult aur din Ofir.” – Ellen G. White, *Cugetări de pe Muntele Fericirilor*, p. 82

*Rugăciune:* Doamne, Te rog, ajută-mi ca toate faptele mele de acasă, de la biserică, de pe stradă și de oriunde să fie caracterizate de adevărata bunătate!

---

&

---

## O implicare ce a trecut testul timpului

De multe ori, rugăciunea celor credincioși este concentrată asupra propriei persoane. Ei vin înaintea lui Dumnezeu cu o listă de cereri, sperând ca dorințele să le fie împlinite. Este adevărat că am fost îndemnați să aducem cererile noastre înaintea lui Dumnezeu, însă, uneori, motivele noastre nu sunt tocmai curate. Dar, pe de altă parte, nu sunt inimile noastre corupte, rele și înșelătoare? Nu este firesc ca rugăciunile noastre să reflecte păcătoșenia care ne caracterizează?

Antidotul este rugăciunea de mijlocire, care are în vedere nevoile altcuiva, dând la o parte motivațiile egoiste. De-a lungul istoriei, rugăciunile de mijlocire au constituit cea mai înaltă formă de discurs spiritual, cea mai bună predică. Nefiind întinate de dorința de a obține o satisfacție personală, ele constituie o dovadă de altruism, compasiune și dorință fierbinte ca oamenii să fie mântuiți.

**1. Citește Daniel 9:2-19. Pentru ce se roagă Daniel? Ce rol are mărturisirea păcatului în rugăciunea sa? La vârsta lui, Daniel nu mai putea beneficia personal de pe urma restaurării Ierusalimului. Atunci, care sunt motivele pentru care înalță această rugăciune?**

Trecuseră șaptezeci de ani de la momentul în care Ieremia rostise profeția care îl preocupa acum pe Daniel. După atâția ani, probabil că prietenii lui din Ierusalim muriseră deja. De asemenea, nu putea spera să-și recupereze averile odată cu rezidirea Ierusalimului. Nu găsim în rugăciunea lui nicio urmă de preocupare egoistă. Dimpotrivă, preocuparea sa expresă este legată de viitorul poporului iudeu exilat și de slava Numelui lui Dumnezeu. Cererile sale sunt precedate de o prelungă mărturisire a păcatului. Este interesant că profetul se include în rândul celor neascultători și nu își arogă în niciun fel calitatea de om nevinovat. El își asumă responsabilitatea pentru situația în care se afla poporul și, înainte de toate, caută restaurarea Ierusalimului pentru beneficiul altora.

*Analizează-ți viața de rugăciune: Pentru ce te rogi, de ce și pentru cine? În ce măsură sunt rugăciunile tale altruiste? Ce poți face pentru a nu mai fi egocentrist în viața ta de rugăciune? Altfel spus, ce poți face pentru ca rugăciunile tale, chiar și cele pe care le faci pentru tine, să fie mai puțin egoiste?*

## Timp pentru rugăciune

Ce este rugăciunea în realitate? Este comunicarea directă și instantanee a ființelor căzute, păcătoase și vrednice de moarte cu Creatorul universului, cu Dumnezeu Sfânt.

În momentul în care a luat asupra Sa trup de om și a acceptat limitele omenești, Domnul Hristos a simțit și El necesitatea rugăciunii. Înaintea Tatălui, El nu Se afla în aceeași poziție ca păcătoșii căzuți, însă, ca om, a simțit nevoia de rugăciune.

**2. Prin ce se caracterizează viața de rugăciune a Domnului Isus? Descrie circumstanțele în care El Se ruga. Ce principii legate de frecvența, locul și timpul rugăciunii ne putem însuși din ceea ce știm despre viața Sa de rugăciune? Matei 14:22,23; 26:36; Marcu 1:35-37; Luca 5:15,16; 6:12,13.**

Hristos a exemplificat în viața Sa de rugăciune ceea ce i-a învățat pe ucenici să facă. El Se ruga dimineața, seara, la sfârșitul predicilor, înaintea predicilor și ori de câte ori se ivea posibilitatea. Se ruga în grădini, pe munte și oriunde mijloacele de distragere a atenției erau mai puține. Din punct de vedere fizic, Se afla la ani-lumină distanță de prezența Tatălui, însă, din punct de vedere spiritual, era una cu Tatăl prin rugăciune. Viața Sa spirituală curgea prin venele spirituale ale rugăciunii. Se vor mulțumi oare cu mai puțin de atât urmașii Săi de astăzi, atât de slăbiți de înclinațiile păcătoase, atât de copleșiți de grijile lumești și atât de exasperați de eșecuri?

„Rugăciunea este deschiderea inimii noastre înaintea lui Dumnezeu ca înaintea unui prieten. Nu pentru că ar fi necesar să-l vorbim despre noi, ci pentru a ne face pe noi în stare să-L primim. Rugăciunea nu-L coboară pe Dumnezeu la noi, ci ne înalță pe noi la El.” – Ellen G. White, *Calea către Hristos*, p. 93

*Citește Marcu 11:22-26; Luca 11:13; Ioan 14:12-14. Cum să înțelegem aceste făgăduințe? Ai avut vreo experiență legată de ceea ce spune Domnul Isus aici? Ce ai făcut în situațiile în care rugăciunile tale nu s-au împlinit așa cum te-ai așteptat?*

## Învățăături eterne

Rugăciunea reușește în mod miraculos să unească ființele finite cu Creatorul lor infinit. Ea este un bun liant spiritual. Odată uniți cu Tatăl lor ceresc, credincioșii transcend natura pământească și înclinațiile păcătoase. Ei se despart de lume în urma acestei transformări. Dacă Satana ar reuși să readucă rugăciunea la forma ei egocentrică și să o jefuiască astfel de puterea ei de a ne transforma, relația noastră cu Dumnezeu ar fi compromisă, iar mărturia noastră, zădărnicită.

**3. Ce aflăm din Matei 6:7,8; 7:7-11 și 18:19,20 despre rugăciune?**

Credinciosul sincer are încredere că Dumnezeu poate să Își onoreze făgăduințele, că nu există cerere care să-L sperie. Autoritatea Sa nu are limite, forța Sa este inegalabilă. Copiii Săi se apropie de porțile cerului cu încredere în El, cu convingerea că El va face ceea ce este cel mai bine pentru ei, chiar dacă la momentul respectiv nu înțeleg lucrul acesta. A avea credință nu înseamnă a avea încredere în ceea ce vezi, ci a avea încredere în Dumnezeu atunci când nu se văd rezultatele mult dorite și așteptate (vezi Evrei 11:1-7). Încrederea în El va rămâne o necesitate permanentă, atâta timp cât Îi vom sluji Domnului, atâta timp cât vom umbla prin credință și, mai ales, atunci când lucrurile nu se rezolvă așa cum am sperat sau cum ne-am rugat. În acele momente, dacă vei deschide Biblia, vei afla că nu ești singur.

**4. Citește Matei 6:9-15 și 26:39. Ce învățăm din aceste versete?**

Să nu confundăm încrederea cu aroganța sau cu impertinența. A ne apropia cu îndrăzneală de tronul lui Dumnezeu nu înseamnă a ne apropia cu un simțământ de îndreptățire. Conduita credinciosului trebuie să fie caracterizată de îndrăzneală, dar, *în același timp* de smerenie. În Ghetsimani, Hristos Și-a exprimat dorința, dar în final a spus: „Totuși nu cum voiesc Eu, ci cum voiești Tu.” Alături de supunerea totală, și spiritul iertător este o dovadă de smerenie. Și noi trebuie să ne purtăm la fel, mai ales că ni s-a iertat atât de mult!

*Ești supărat pe cineva și îți este greu să-l ierți? Spune-I Domnului lucrul acesta în rugăciune. Roagă-L să te învețe cum să ierți. Roagă-te pentru cel pe care ești supărat. Ce crezi să se va întâmpla după aceea?*

## O milă fără margini

Domnul Hristos a fost întruchiparea desăvârșirii sau, altfel spus, toată desăvârșirea lui Dumnezeu a fost descoperită în El. A existat oare vreun om mai plin de milă decât El? Sau care să își dorească mai mult decât El să aline suferința omului?

Dacă nu a existat, atunci ne întrebăm: Ce legătură au avut mila și rugăciunea Sa de mijlocire cu ucenicia?

**5. Cum au fost influențate rugăciunile lui Isus de mijlocire, de identificarea Sa cu omenirea? Care sunt scopurile finale ale rugăciunilor Sale de mijlocire? Luca 22:31,32; Ioan 17:6-26 (vezi și Evrei 2:17).**

Domnul Isus putea mijloci cu succes pentru ucenicii Săi, deoarece era activ implicat în viața lor, îi înțelegea foarte bine și le dorea cu ardoare binele. Și noi trebuie să procedăm la fel dacă vrem să avem succes. Cel care vrea să formeze ucenici în secolul al XXI-lea va renunța la preocupările consumatoare de timp care îl împiedică să aibă o relație cu sufletele pierdute. Câștigarea banilor, dobândirea faimei, realizările academice trebuie subordonate obiectivului mai înalt al răscumpărării celor pierduți. Acesta este un adevăr important pe care îl pierdem ușor din vedere fiindcă suntem atât de prinși în vârtejul activităților zilnice!

Isus S-a dăruit pe Sine ucenicilor. Intra în casele lor, le cunoștea rudele, petrecea timp cu ei și muncea cot la cot cu ei. Niciun eveniment semnificativ din viața lor nu-l scăpa. Formarea de ucenici din vremurile moderne presupune mai mult decât distribuirea de broșuri și dezbaterile biblice bine pregătite. Rugăciunea înălțată cu multă compasiune pentru cel aflat în necaz și cu dorința de a-i alina suferința rămâne idealul rugăciunii de mijlocire în activitatea eficientă de formare a ucenicilor.

Deși perimată poate, maxima următoare conține mult adevăr: „Oamenilor nu le pasă de lucrurile pe care le știi, atâta timp cât nu știu cât de mult îți pasă de ei.”

## O iubire ca a Lui

Primii ucenici au imitat ceea ce au observat în viața de rugăciune a Domnului lor. Bineînțeles, ei se ruga pentru ocrotire, pentru nevoile lor zilnice și pentru călăuzire spirituală. Însă rugăciunea de mijlocire a devenit o parte importantă a ucenicii lor.

**6. Citește Faptele 1:13,14; 1 Timotei 2:1-4; Iacov 5:13-16; 1 Ioan 5:16; Iuda 20-22; 1 Petru 4:7. Ce rol a avut rugăciunea în biserica primară? Pentru ce probleme specifice se rugau credincioșii? Ce putem învăța din aceste exemple?**

Rugăciunea constantă a fost ancora bisericii primare. Pavel pleca în călătoriile sale misionare numai după ce primea împuternicire prin rugăciune (Faptele 13:3; 14:23). Credincioșii se rugau și atunci când își luau rămas-bun (Faptele 20:36; 21:5). În multe ocazii, rugăciunile lor luau forma mijlocirii. Ei se rugau pentru autorități, pentru frații de credință și pentru toți oamenii, în general! Pavel a mijlocit pentru tatăl lui Publius, mai-marele insulei Malta, care era bolnav. Ștefan, în ultimele clipe ale vieții sale, a mijlocit pentru cei care-l omorau. Importanța rugăciunii în biserica primară nu poate fi subliniată îndeajuns. Scriptura afirmă că rugăciunea este un lucru bine primit înaintea lui Dumnezeu, fiindcă El dorește mântuirea tuturor oamenilor și urmărește răspândirea adevărului. Biserica primară s-a dezvoltat rapid prin rugăciunea împletită cu învățătura apostolică, cu predicarea înflăcărată, cu minunile și cu relațiile de părtășie. În ciuda persecuției necruțătoare, creștinismul a cuprins întregul imperiu. Mii și mii de oameni au primit Evanghelia. Din palatul cezarului și până în colțurile cele mai îndepărtate ale imperiului, oamenii transformați străluciau pretutindeni ca niște torțe vii.

*Cât timp îți iei pentru rugăciunea de mijlocire? Cât timp crezi că ar trebui să-ți iei?*

## Studiu suplimentar

Ellen G. White, *Mărturii*, vol. 9, capitolul „O mișcare de reformă”, (p. 126); *Lucrarea misionară medicală*, capitolul „Prin eforturi personale și credință vie” (p. 244, 245).

„Cel care nu face decât să se roage, în curând va înceta să se mai roage sau rugăciunile lui vor deveni o simplă rutină. Oamenii ajung să nu mai aibă pentru ce să se roage și nu mai sunt atrași de devoțiune atunci când se retrag din viața socială, când abandonează sfera datoriei creștine și purtarea crucii și când încetează să mai lucreze cu seriozitate pentru Domnul, care a lucrat cu seriozitate pentru ei. Rugăciunile lor devin individualiste și egoiste. Ei nu se pot ruga pentru nevoile omenirii sau pentru zidirea Împărăției lui Hristos, cerând puterea cu care să lucreze.” – Ellen G. White, *Calea către Hristos*, p. 101

## Întrebări pentru discuție

1. De ce absența rugăciunii de mijlocire este o piedică în calea creșterii bisericii? Cum reușește mijlocirea activă să stimuleze activitatea de formare de ucenici? Care sunt secretele rugăciunii de mijlocire eficiente? Ce subiecte trebuie să aibă rugăciunea de mijlocire?
2. Ce ar trebui să facem în plus pentru cei pentru care înălțăm rugăciuni? Cum putem lega relații cu vecinii, cu rudele și colegii de serviciu pentru care ne rugăm? De ce este necesar ca rugăciunile personale pentru ceilalți să fie însoțite de eforturi susținute pentru menținerea prieteniei cu ei?
3. Ce pași concreți trebuie să facem pentru a avea o viață de rugăciune dinamică? Care este relația dintre activitatea eficientă de formare a ucenicilor și întâlnirea cu Dumnezeu prin rugăciune? Este posibil ca rugăciunea să îți schimbe pe cei pentru care ne rugăm fără ca mai înainte să ne schimbe pe noi? Ce subiecte noi de rugăciune vom avea atunci când îi vom iubi pe oameni? Ce impact au sfințenia și rugăciunea asupra capacității noastre de a răspândi adevărul?
4. Ce putem face în mod concret pentru a spori numărul contactelor cu oamenii care nu L-au primit pe Hristos? Ce putem face pentru a avea relații strânse cu semenii noștri, astfel încât să cunoaștem nevoile lor particulare și să ne rugăm pentru ele?